Dijous Sant (Missa vespertina de la Cena del Senyor)

Text de l'Evangeli (*Jn* 13,1-15): El dia abans de la festa de la Pasqua, sabent Jesús que havia arribat la seva hora de passar d'aquest món al Pare, havent estimat els seus que eren al món, els estimà fins a la fi. I en el sopar (...) s'aixecà del sopar, es tragué els vestits, i agafant una tovallola se la cenyí. Després tirà aigua en un gibrell, i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola amb què s'havia cenyit (...).

I després d'haver-los rentat els peus, i de prendre els seus vestits i de posar-se de nou a taula, els digué: «¿Compreneu què he fet amb vosaltres? Vosaltres m'anomeneu "Mestre" i "Senyor", i ho dieu bé, ja que ho soc. Per tant, si jo, que soc Mestre i Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us heu de rentar els peus els uns als altres (...)».

"L'hora extrema" de Jesús

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, amb l'Última Cena, ha arribat "l'hora" de Jesús, envers la qual s'havia encaminat des del principi amb totes les seves obres. L'essencial d'aquesta hora queda perfilat per Joan amb dues paraules fonamentals: és l'hora del "pas"; és l'hora de "l'agapé" (amor fins l'extrem).

Els dos termes s'expliquen recíprocament, són inseparables. L'amor mateix és el procés del pas, de la transformació, del sortir dels límits de la condició humana, en la qual tots estem "separats" uns dels altres, en una alteritat que no podem sobrepassar. És l'amor fins l'extrem el que produeix la "transformació" aparentment impossible: sortir de les barreres de la individualitat tancada; això és precisament "l'agapé", la irrupció en l'esfera divina.

—"L'hora" de Jesús és l'hora del gran "pas més enllà", de la transformació de l'ésser mitjançant "l'agapé". "Tot s'ha complert", dirà el Crucificat: és un agapé "fins l'extrem", la totalitat del lliurar-se de si mateix fins la mort.

La caritat

Rev. D. Jaume GONZÁLEZ i Padrós
(Barcelona, Espanya)

Avui sant Joan ens descriu la Santa Cena del Senyor dins del marc de la pasqua jueva. Destaca la consciència que tenia el Mestre que havia arribat la seva hora, la de passar d'aquest món al Pare. I, per a expressar la seva caritat, se cenyí la cintura i rentà els peus als deixebles.

S'apropa el moment sublim del gran Amor. El sacrifici innocent a la Creu. Jesús es reuneix amb els seus per tal de celebrar la pasqua de la seva Sang, amor vessat en servei humil envers els més pobres, la humanitat sencera necessitada de ser rescatada del pecat.

—Senyor, que també nosaltres arribem a comprendre, com Pere, el vostre gest de servei —de caritat— sense pretendre res a canvi. Ajudeu-nos a deixar-nos rentar els peus per Vós, a deixar-nos purificar per la vostra paraula de perdó, sempre renovat. Que l'Eucaristia que vàreu instituir sigui la font genuïna on els vostres sacerdots i tots puguem sempre rentar-vos en el vostre Amor.